

TELEGRAFUL ROMAN.

N° 115. ANULU XI.

Sabiu, in 22 Decembre 1863.

Telegrafulu ése de doua ori pe septembra: joia si Dumineca. — Prenumeratia se face in Sabiu la espeditura foiei; pe afara la c. r. poste, cu bani galati, prin scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretiul prenumeratii ne pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumetate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provincial din Monarchia pe unu anu 8 fl. éra pe e jumatate de anu 4 fl. v. a. Pentru prima o si trei straine pe unu 1 fl. pe $\frac{1}{2}$ anu, 6 fl. v. a.

Inseratelor se platesc pentru intea ora cu 7. cr. sirul cu litera mici, pentru doua ora cu $5\frac{1}{2}$. cr. v. pentru a treia repetare cu $3\frac{1}{2}$. cr. v.

Insciintiare de prenumeratia
la

„Telegrafulu Românu.“

Apropiandu-se capitolul anului 1863, se deschide prin acésta prenumeratia noua la acesta foia.

„Telegrafulu Românu“ va urma a fi deschis ori pe septembra, Dumineca si Joia. Formatul ramane neschimbat. Asemenea si pretiul, care e

Pentru Sabiu, pe anu 7 f., pe $\frac{1}{2}$ anu 3 f. 50 xr., pe $\frac{1}{4}$ anu 1 f. 75 xr. v. a. —

Pentru Transsilvania si monarhia austriaca pe anu 8 f., pe $\frac{1}{2}$ anu 4 f., pe $\frac{1}{4}$ anu 2 f. v. a.

Pentru Principatul romane unite si strainitate, pe anu 12 f., pe $\frac{1}{2}$ anu 6 f., pe $\frac{1}{4}$ anu 3 f. v. a. —

DD. abonanli suntu rogati a nu intarzia cu tramitera contingentului seu.

Abonamentul se face prin epistole francate la

Editura „Tel. Rom.“ in Sabiu.

Cum stam si ce facem?

Durae peragunt pensa sorores,
Nec sua retro fila revolvunt
(Seneca poet.)

Cata bucuria are unu lueratoriu, carele dupa ce au terminat inca o postate din lucrarea sea, reprisesce asupra jocului unde au muncit! Asemenea poate sa se bueure si poporul român, candu reprisesce trecutul, caci de si trudul iau fostu mare si resultatele mai pacine decat aru fi dorit, progressu totu este. Cumca i mai ramane poporului român multu de facut, este adeveratu. Este adeveratu si pentru aceea, pentru ca si atunci candu vomu si ajunsu intr-o tota pre celelalte popore civilisate, inca nu vomu si ajunsu la fine.

Actiunea sea politica i recastiga dela introducerea constitutionalismului votu in afacerile statului, poporul român nu mai e o nulitate, care se contribuie numai la gloria si numarul strainilor, elu inse prin acesta pozitie de aci incolo e cu multu mai responsabil de viitorul seb.

Care aru fi inse obiectulu, catre care cu deosebire sa nisuasca poporul român? Noi credem mai antau de tota consolidarea sea inlauntru. O credem acésta, pentru ca mai nu suntem cu puterile noastre in stare de a da adeverat a valoare tuturor protensiunilor noastre chiaru si celor castigate, pentru ca ne lipsesce inca substratul celu mai considerabilu. Ne lipsesce ceea carei noi ii dicem starea materiala, si incatul aceea nu ne lipsesce ne lipsesc factorii aceia, cari se o scia immult. Noi avem d. e. pamentu de cultivat; unde ne suntu inse institutie agronomic, care se ne dea indreptare spre a putea cascigá mai cu inlesnire si spre mai mare multiumire aceea ce putem pretinde dela pamentu? Nu avem meserii, negotiul in cea mai mare parte e in mani straine; unde avem noi institute, unde se se pregatesca tenerimea nostra pentru meserii si pentru negotiu? Totu ce mai avem suntu scole populare, dar si acestea in o stare catu de primitiva, pelenga tota staruita unoru organe bisericcesci si scolare, din cauza, ca ajutoriul ce li s'aru cuveni acestora din partea oficialilor statului, patimesce, seu ca ce acestia suntu straini, seu unde suntu de ai nos ri: ca ce suntu cea mai mare parte indiferinti catre acestu institut, care dapa noi e basa civilisatiunei unui poporu.

Le amintit acestea, nu ca nu aru fi fostu amintite

si pân' acum de alatea ori, atât de noi cău si de alti; ci că sa nu ne uitam de densele, si pentrucă sa cunoacem puterea adeverului dñsorou nostre, se aruncam o privire asupra starei nostre politice interne si externe.

Amu auditu si audim inca de crisa ministeriala. Incatul eadeverata ne va areta viitorul; astăa insc putem sci ca partidul cehic si magiara, precum si a Slavilor de media din e in consonantia cu politică patentei si diplomei, in fruntea căroru si a ministeriului lui Schmerling. Precandu acésta va statu centralisatu, ceia veru statu confederatiunalu. Noi nu mai potem intra in cestiunea, deca e cefa seu cest'a mai bunu seu mai reu, pentru ca noi neam su decisu de multu pentru celu centralisatu prelunga o autonomia a tierilor. Impregiurarea, ca o parte din centralisti in cele din urma nu s'au arestatu sinceri, dar nici politici de ajunsu dupa cum se astepta, au facutu sange reu in antagonistii centralismului, ba chiaru si in unii aperatori ai lui.

Sesiunea senatului imperial si cu deosebire siedintă din 9 Decembre nou da destula dovada asertului nostru. Ni-a data in fine dovada despre centralisti de principiu si centralisti de profesie.

Partidul contrariava si lucratu necontentu la deraparea centralismului aperatu si sustinutu cu amenintarea autonomiei tierilor, cari suntu atat de zelotice de autonomia si prin acésta de nationalitate loru. De aici sgomotele de crisa ministeriala.

Contele Rechberg sa se fia esprimitu mai cindu catre Maiestatea Sea pe fatia, ca e neaperatu de lipsa de a decide causă Ungariei, si dupa densulu causă acésta se poate decide numai prin intornarea la diplomă din 20 Octobre. Contele si ministrul de esterne vede, ca Austria in cele din urma se afla isolata binisioru; de alta parte engagiata mai multu seu mai pucinu in causă Holstein-ului; vede si crede, ca fatia cu impregiurările acestea si fatia cu vatrele revoluționare e de lipsa ca barem incatul se poate mai ingraba sa cascige o ncredere; caci ajutoriul celu mai siguru totu e numai puterea interna. (Va urma,)

In privintia senatului imperial

avem sa referim suppletorie, ca casă magnatilor dupa unu interval lungusioru a mai tinutu o siedintă in 10/22 Decembre, si dupa putina desbatere au priimit propunerile casei ablegatilor privitor la estinderea legei pentru urcarea contributiunilor, la rescumperarea vasei de pe Schelde, si la concessiunarea drumului de feru dela Leopole la Cernautiu. In obiectulu din urma vorbesce Principele Salim, Cont. Wickenburg, Br. Rosenfeld si ministrul de finantie Pleiner; obiectul, asupra cărui a reflectara cei doi d'antau e monopolisarea cu ferul, ce va trebuu la acestu drumu, (care casă ablegatilor voise a se luu numai din monarchia); ear celu de alu treilea astăa diferintie intre acésta concessiunare si intre legea respectiva la acesta afacere din anul 1854; in fine dupace vorbesce si ministrul Pleiner si Br. Baumgartner in favorea propositiunei casei ablegatilor, aceea se primește cu unanimitate.

Siedintă cea mai de aproape a casei magnatilor va fi in 4 Ian. c. n. 1864.

Sabiu in 22 Dec. (In causă scoleloru din Banat.) Comunicaramu in nr. premersu o corespondinta din Ungaria, carea dupa tota cete scimu si noi in acésta causa, e o expresiune fidela a cugetărilor si aspiratiunilor fratilor no-

stri din Banatu. Din acea corespondinția vediuramu, ca frații nostri, obosiți și indignați de procederea unei ierarhii straine și instranătoare, carea cu deosebire în causă a scărilelor departe de a fi lumină lumei și sarea pamentului, suprime în modu sistematic toate miscările liberale și naturale ale fililor sei susținători de naționalitatea română, au cerut dela Maiestatea Sfântul Imperator să mulțemească scărilelor românesci de sub inspectiunea ierarhilor serbesci și crearea unei corporații mirenesci, naționale române, care să ia în mâna inspectiunea și preste totuștu căsătorește scărilelor românesci din Banatu. Consimțim cu frații nostri și luăm parte via la dorerea lor, vediindu, cum preceptele lui Christosu cele luminate și luminătoare se calcă în pioțe; cum religiunea, fiindcă a cerului, se ia adeseori dreptu vehiculu pentru gonirea de scopuri necurate pamentesci; cumu lumină se acopere inadinsu, că să domnește mai indelungat năptea, năptea ignorantiei, a sclaviei spirituale; — dorim și noi, că scările fraților din Banatu, resadnările cele mai sigure ale unuvenitoru mai sericiu, să ia unuvenit avenu liber și firescu. Toamă acăsta dorința insă e moștenită, care ne face a crede, că Români din Banatu voru acăsta comisiiune numai că unuvenitoru, panacandu adica și va decide căsătorește națională mitropoliei din Transilvania, și respective din Austria. Căci panacandu ierarhii serbesci, îndepărându pre Români cei inteligenți dela chirotonii, și, trecându fără cea mai mică muștrare de cugetu preste voimă a poporului respective românesci, chirotonescu tineri fugiti de prin luterările mesterilor, până atunci intelegerem, ca preotimă nuva fi totdeună în stare de a-si intielege și a-si implini missiunea privitoră la inspectiunea scărilelor populare, — căci de acestea mai în specialu ni se pare a fi vorba. Candu insă va veni alacarea ierarchiei naționale din Austria la starea sa normală, candu adica și Banatienei români, coluptatorii nostri în acăsta causa săntă, voru castiga ierarchiele sele naționale, care să dorëște înaintarea lor, să cunoască lipsele lor, să consimță cu dorerile lor: atunci eschiderea preotimă dela totă influență asupră scărilelor române aru fi o erore, unuvenit incontră sciinție pedagogice, incontră crescerei poporului, incontră venitorului național. Tote poporele lumii civilisate au cesu preotimă unu locu onorificu în afacerile scărilelor, cu deosebire a scărilelor populare; toti pedagogii maturi ai seculului au recuncescutu și au pretinsu acestu principiu.

Temă insă ne-aru conduce prea departe și ne-aru face a transgrede pe terenul foilor speciale pedagogice; de aceea o curmăru cu dorință, că barbatul celu luminat, căruia totă romanimea din Austria i da testemuște de capacitate și de caracteru, barbatul pre care incredere regimul păchiamat sfernicu în acăsta causa prea momentosă, nu va scăpa din vedere momentul religiosu, respective confessiunii unu alu alu scărilelor populare române din Banatu, ci-lu va sei combinația intelegerimse cu momentul naționalu. Să de aceea credem, ca în operatul seu despre scările, care suntemu în dreptu a acceptă că va fi unu opu maturu, va dă locul cuvenită și confesionalismului, respective preotimă în conducerea scărilelor, după cum iau chiaru și normativele regimului sustinătoru în acăsta privință. Căci pelângă tote impărătile unei ierarhii straine, clerulu român din Banatu are inca destui barbati de capacitate și de inima în sinul său, cari nu merita acestu indirectu votu de neincredere, ce li s-aru dă prin totală eschidere delui influență asupră scărilelor. Dar repetăm, că acăsta eschidere, și până la deslegarea definitiva a causei bisericesci, aru fi și unuvenit neierabilu incontră venitorului naționalu.

Dintre Bucovina și Petrușa Craiului în 5 Decembrie 1863.

Suntu cîteva luni, de candu de pe valea Turcului, care desparte acești doi gigantici munti ai Transilvaniei, nu s-au înregistrat nimicu în colonele jurnalelor române. — Causă nu este că dăr pe aici nu s-aru fi petrecutu destule fapte demne de publicat, nice că dăr nu aru fi cine să le dea publicitate, dar este, că decandu s-au adunatu dietătorei în Sabiu și de candu acăstă au trămisu deputații la sănatul imperialu, colonele diuarelor române au fostu atât de preocupație și imboldită cu nouătățile agendelor acestora, incătu nu indrasneam a conturbă pe cetitori cu nouătăți particulare, căci credem, că atâtă lă se va umplutu capulu de politica superioara, incătu aru fi în stare mai sa organizeze o lume, și asiă trece preste ori care corespondinție particulară.

Acuma rarindu-se putință politică superioară, indrasneam a incunoscință, cumu traimus noi pe aici și ce se mai in-

templa, — cu atâtă mai multu, cu cătu că avem multe de înșirat. — Însira-te dar margarite! —

Prin anul 1860 după diploma, candu se audia, că seamă de ampliații absolutismului, de „nemți și mesopotamii” și că capătămu constituție, sub carea noi cesti mai prosti ne imaginam o placinta mare buna cu marariu — fiindca noi inca nu gustaseram constituțiea și ardiam pe omenei cesti mari de gustările bunului constituției, din care și România sa aiba parte. — atunci esaltam de bucuria, că totuștu omulu din lume, care ori ce este nou ascăpta cu placere.

Mesopotamii s-au dusu, — Constituție apăsa asupra-ne, — dar din placinta inca totuștu nu mai gustau, pentru astădui după parerea noastră stămu cu multu mai reu decătu mai înainte, și mai că se înțelescu cuvintele și proclamele roștile din partea unui Domn cu ocazia incoronării Branului la Districtul Fagarasului despre Usturoiul Egiptean ceva, după cumu 'mi aducu aminte. *)

Trecându peste periodulu, în care amu fostu sub jurisdicție magistratului Brăsiovénă, să ne marginim pelângă prezintă.

Avem in Branu Judecatoria custodă dintr'unu Assessoru, pe la noi numită județiu, cu unu Cancelistu și unu servitoru de cancellaria cu puțina renduieala in privință esterioră a arangării cancellariei, și imprumutându dela Comuna sobe, foi de legi și alte, fără aresturi, fără dorobanti și altele — asiă incătu ori ce arestanțu chiaru și pentru o dă se tramite la Fagarasul la inchisore și cercetare, cale de 10 mile, de unde urmăza multe greutăți pentru poporu. — Cine e caușă, nu scim.

Avem in Zernescu unu Ampliatu politicu, pe la noi numită Inspectoru, de altminteră judecătua.

Acesta este coaducatoriul trebilor administrative și politice, că cumu era c. r. pretorul de mai înainte, cu deosebiră ca acelă avea renduieala in tote și era totdeodată siefulu și alu justitiei.

Până existau preturele, omenei nostri se învețiasera a merge cu ori ce felu de plansori la acestea, unde li se să accepă; — astădui bietulu poporu, care nu scie face deosebire între justitia și administrare, lu vedi cu deosebitele lui plansori umblându dela Pilatul la Caiafa. Asiă vedi pre unu bietu omu ca vînc d. c. cu capulu spartu usioru la Judecatoria, de unde-lu tramite la Doctoru să-si aduca visum repertu; după ce-lu immanuia Județiului, i se spune, ca casulu lui se tine de politica și de D-lu Inspectoru și-lu tramite la Zernescu. Acolo ce astădui bietulu omu? Usile D-lui Inspectoru incuite, pentru ca pre D-lu Inspectoru, candu-lu cauti e dusu pe sate, — și pentru conscrierea recrutelor său a dărei său pentru tragerea socotelelor, care la noi, haru Domnului! nu s-au luat înainte de vreo 2 ani, — și ca-si face calatoriele sele lunare, oficiose și neoficiose, său ca e dusu cu licentia și poate și fără licentia, asiă incătu deca vei întrebă dintr-o sută de omenei, cari au cautat pre D-lu Inspectoru cu trebi particulare, deabia 10 ti voru respunde, ca lău a-flătu acasă; demoralitatea crește, creditul pere, vadă de-regulatorilor se reduce mai la nula, și abusurile suntu în flori, judecătua rolulu fără controla. —

Noi credem, că după renduieile mai înalte o Cancelaria publică nu poate sta nici o dată în orele prescrise închisă, cu atâtă mai puținu în 5, 10 până în 15 dăle, cumu se înțembla pe la noi, cu cancelaria politică, carea, cumu mi se pare, D-lu Inspectoru o porță cu totul în traista.

Economii nostri, a căroru existență este condiționată de trecerea în România, patimescă daune neraparabile prin aceea, că în locu de a-si capătă paspoartele cerute dela Înalțul Guvern în 10 și 15 dăle, — le primescu de abia după 2 și 3 luni, incătu suntu săliți său a trece pe vamă cucului în România său a se sepune la daune simibile casinute prin întârziare, — ceea ce nu s-aru întemplă, candu oficiul comunălui nu aru espădă sădile de paspoarte D-lui Inspectoru, după 3, 4 și 5 septembri — și deca acesta său unu substitutu alu său aru fi în cancelaria, că să le sepedeze Înalțul Guvern în data său nu după 3 și 4 septembri, și deca după sosirea dela înaltul Guvern nu le-aru tramite concernanților iarasi după 4 septembri și nu aru zacă la posta sau la oficiul comunălui căte 10-20 de dăle. Ce e dreptu, Inspectorul nu poate face calatoriele sele oficiose și neoficiose, și totdeodată a fi și în cancelaria, ci absentandu, acăstă trebuie incuită.

*) De înținuirea acestei prorocii ne temeamu și noi, și temă acăstă o și manifestaramu în acestu djuar.

Ore cumu va fi Protocolul esibitelor D-lui Inspector ?!

Acelu omu, de care mentiunase, cu capulu spartu, sen cu altu păsu, mergendu de 3-4 ori la d. inspektorul, și neaflandul, i-a trecut la capu, și s'chiesful de a mai umblă după dreptate, care nu o gasesce, iar facatorul de rele și asupitorul lui ride și-si bate jocu de elu. Amu dorî sa scim, căte delice și transgressiuni s'au pertractat la inspectoratul Branului de 7 lani incóce. Amu dorî sa scim, căte cause politice s'au decisu, căti prevaricanti de paduri, care se pustiescu, s'au pedepsit !?

Intrebâmu, a cai e vin'a? și multu sa mai dureze astfelu de stare, carea ne dirima cu totulu pe lângă greutătile, ce le portam, și abusurile ce sei facu fără tragicere de séma?

Afâmu, nu scim insa adeveru este, cumca pentru districtul Fagarasiului s'a oprit edarea de paspôrte. — De va fi adeveru, și se va estinde și asupr'a nostra acésta ordinatiune, atunci e vai de noi! Credem insa, ca dora ne-judecati nu vomu fi osanditi.

Noi nu dorim absolutismul ingropatu de eterna memoria, dar dorim ordine și scapare de subt acésta stare abnorma, de carea suntemu satui pâna in gât. Atingatorul de alegerea cea classica a representationei și prin acésta a oficiului comunulu, — precum și despre resultatul socoteleloru comunale, care se voru luă, cum sperâmu, cătu mai in graba, — Ve vomu incunosciintia alta data. *)

P. L.

Din Ungari'a se scrie „Pressei“ de Vienn'a in 27 Dec., — va sa diea, a treia dî de Craciun, — căci politic'a moderna nu mai are nici serbatori, — ca fóia oficiosa „Sürgöny“ și intr'unu alu doilea articolu provoca pre Ungurii, adica pre Magiarilor din Ungari'a a intrá in senatulu imperialu; căci in fine, ori voru intrá ei ori nu voru intrá, natuinalităile nemagiare voru tramite ablegatii sei acolo. A lasá sa tréca nefolosita și acésta ocasiune de transactiune cu Austri'a, aru insemná caderea elementului magiaru. — Noi din parte-ne suntemu convinsi, ca diet'a transsilvana va fi 'nvietiatu și pre Magiarilor din Ungari'a, ca și fără de ei nu sta 'n locu rót'a lumei, și ni se pare, ca indată ce voru vedé, ca poporulunile nemagiare se consolideza și se aliéza între sine, se voru grabi a parâsi terenul resistintiei passive, prin carea altor'a ce e dreptu nu folosescu, dar apoi siesi de siguru-si strica forte tare. Se vede, ca „Sürgöny“ a pipaitu dejá pulsulu poporeloru nemagiare din Ungari'a, și acésta l'au indemnatu a serie cu atâ'a franchetia despre unu lucru, despre care și numai a pomeni, acumu doi trei ani s'aru si soecitutu in Ungari'a că unu eresu politiciu de cele mai condemnabile.

Varietăți și noutăți de dî.

(Assecurare de viétia.) Imperatés'a Eugen'a din Franci'a s'au assiguratu la o banca din Parisu cu 2 milioane de franci.

E. S. Ministrul de statu, Cavalerul de Schmerling, fu denumit u de curendu cetătanu onorariu in Ischl.

Ablegatul Dreher din senatulu imperialu, care mori repede in urm'a rumperei unei vine, lasă sotiei sale 100,000 f. bani galat' si căte 12,000 f. pe anu, cătu va traî. Avere lui se prețuiesce la 6-8 milioane f. Uniculu lui fiu, doresce reposatulu, sa absolvezé gimnasiulu, apoi sa'nvete meseria tatalui seu — beraria — in Engler'a intrun'a din cele mai mari berarii, si apoi sa' continue meseria tatalui seu in Schwechat lângă Vienn'a, unde i re-mâne unu din cele mai mari berarii din lume.

(Premie literarie.) On. redactiune a „Aurorei“, voindu a dâ scriitorilor belletristici ocasiune de emulatu, deschide in nr. 12 concursu pentru dôue premie. Celu d'antâiu — de patru galbini — e pentru o novela originala, celu de alu doilea — de doi galbini — pentru poesi'a cea mai buna, remanendu in voi'a autorului a-si alege tem'a si form'a. „Operatele, dice Aur. rom., scrisse de mână strâna și cu motto in frunte, pelânga epistola sigilata, in carea sa fia motto si numele autorului respectivu, sa se tramita la redactiunea „Aur. rom.“ celu multu pâna 'n finea lui Martiu c. v. 1863. (Cerere in locu de 1864.)

(Stipendii fără stapanu.) Nobil'a familia de Mocioni, cunoscuta per excellentiam că mecenata a junimei studiouse române, provoca in „Auror'a româna“ pre studintii Constantin Chitescu si Pavelu Gherg'a, a-i face cunoscutu loculu affârei loru, spre a li se poté tramite stipendiele applicadate, celui'a de 100, ear cestui'a de 60 fl.

Cu radicare a unei universități năue

*) Bine veti face; inscintiati insa totdeodata - pe calea sea — si pre d. Capitanu dela Fagarasiu.

in Vienn'a, proiectata mai de multu, s'a facutu acumu incepulum.

(Bani noi.) Cu 1 Ianuariu c. n. se aducu in cursu bancnotele cele noue de 10 f. cu tiparitura verde.

(Drumuri de feru in Russi'a.) Dupa o corespondinta din Bessarabi'a a „Const. Oestr. Ztg.“ Russi'a cladesce mereu drumuri ferate; dela Odess'a lângă mareala negra spre medianopte lucra la ele 10,000 ómeni; acusi se va incepe si alta linia către hotarele Austriei.

Ucigatorul din Bistr'a, despre care referiserau nu de multu, c'au omori'u pre fatalu seu, apoi prenuma sea cea mastera și pre doi copii ai acelerasi, fu judecatu de sedri'a comitatensa la mórtea prin strengu.

Isvorénoue de argintu s'au aflatu in California, in tiéra aurului, și Europenii au si inceputa a le exploata. Ce paguba, ca-i asiá deparat California de noi!

Lupii in Galitia se immultiescu într'unu modu infrosciatu. De curendu unu lupu turbatul muscă in trei sate preste 20 ómeni.

Unu excessu in satulu romanescu Curticiu lângă Aradu pentru asediarea judeului colindu prin tóte dñuarele; dar fiindca „Concordia“ se pare a fi informată mai bine, decât foile germane și magiare, amanâmu istorisarea lui pâna la constatarea oficiosa a lucrului.

Prospectu politien.

Trecu dilele un'a, după alta și asceptâmu neincetatu a nu mai audî nimica de cris'a ministeriului nostru. O. D. P. insa și in N-ruu seu din 30 Dec. n. vine și ne spune, ca e numai amanata. Brosivre și articuli in privint'a unei complanâri intre Ungari'a și ceealalta parte a monarchiei se urmează mereu, insa totu acelu dñuariu ne spune, ca tóte brosiurele acestea și toti articulii carii privescu cestiunea a-cést'a suntu numai individuali și ca Magiarii ca Deak in frunte stau pe lângă stipulatiunile dela 1861.

Corespondintie din Veneti'a se imbuldieseu a alarmă iarasi publiculu cu pregatiri resboiose din partea Italianilor. Ele spunu, ca trupele cari se concentréza la Mincio și Po suntu prea batatore la ochi, asemenea și anteposturile immultite și ajustate că in tempu de campania pe partea Italianilor suntu asiá de provocatōre, incatul comand'a austriaca se vede in necessitate de a mai atrage inca regimenter spre intarire in Itali'a. Impartasim cu tóta reserv'a aceste sciri, pentru vedem, ca Austri'a intra iarasi in relatiuni intime cu Franci'a pasindu asiá dicendu că midilocióre intre Angli'a și Franci'a. Dupa „memorial diplomatique“ se asigura, ca responsulu contelui Rechberg la circularulu ministrului Drui de Lhuys in privint'a congressului va fi in stare a sterge impressiunea cea rea, ce a fostu facut'o responsulu din partea Austriei in urm'a invitarei la congressu. Déca e acésta adeveratul, atunci speram ca in curendu și sgomotele de resboiu din Itali'a voru incetá, din cauza ca Itali'a singura nu va ceteză a-si indreptă armele asupr'a unui statu care sta in relatiuni intime cu Franci'a.

Din România nu impartasim de asta data decatul manifestatiuni de bucuria ce s'a facutu prin tóte orasiele mai insegnante ale tieri pentru acțulu celu mare și patriotic, impartasit in numerulu trecutu și continuat u astazi, și dorim, că numai astfelu de sciri de patriotismu adeveratul sa potemu impartasi totdeaun'a.

Secularisarea monastirilor „inchinate.“

Amesurat u promisiunei noastre din nr. precedinte publicâmu și alu doilea actu privitoru la acesta afacere de cea mai mare importanta pentru România.

Proiectu de lege

Secularisarea averiloru monastiresci.

Art. I. Tóte averile monastiresci din România suntu și remânu averi ale Statului.

Art. II. Veniturile acestoru averi se inscriu intre veniturile ordinarie ale budgetuui Statului.

Art. III. O summa se afecta locuriloru sante, catra cari erau inchinate unele din monastirile pamantene, și acésta numai sub titlu de adjutoriu, in conformitate cu intențiunea dedicatiunei.

Acésta summa se va margini in maximum cifrei de 82 milioane lei, cursulu de Constantinopole, odata pentru totdeaun'a, cuprindendu-se in aceasta summa și 31 milioane, ce locurile sante datorescu Tierei Romanesci după stipulatiuni anteriori.

Art. IV. Comunitătile religiose ale locuriloru de josu

voru și datorie a dă socotele anuali despre intrebuintiare susu dîsului capitalu.

Art. V. In nici unu casu și sub nici unu cuventu, comunitățile religiose nu voru poté atinge cea mai mica parte din capitalu, nici a intrebuintă veniturile afara de destinatiunea loru speciale, adica intretinerea bisericei ortodoxe din oriente, și a stabilimentelor de binefacere lipite către ea.

Art. VI. Guvernulu va luá inapoi dela Egumenii greci ornamentele, cările și vasele sacre, cu cari pietatea stramislorū nostri înzestrase aceste asiediaminte; precum și documentele ce au fostu incredintate disiloru Egumeni, și acés'a conformu cu inventarile ce se gasescu in archivele tierei.

Art. VII. Se afectează inca o summa de 10 milioane lei, bani cursulu de Constantinopole, pentru fondarea la Constantinopole a unei scăle laice, și a unui spitalu, in care voru fi priimuti crestini de totă riturile.

Art. VIII. Stabilimentele citate la art. VII. voru fi puse sub direcțiunea unui consiliu presidatul de către agintele României din Constantinopole, și compusu de doi membrii români, numiti de guvernulu român, și de doi membrii alesi de către comunitățile religiose ale locurilor săn'e.

Art. IX. Guvernulu va luá mesura de a se garantă atât capitalulu de 51 de milioane, cât și veniturile acestui capitalu.

(Subscrisi) M. Cogalnicenu, Generalu A. Iacovache, L. Steege, Papu Ilarianu, D. Bolintinénu, N. Rosetti Balanescu, P. Orbecu.

Jurnalele românesci.

(Continuare și capetu.)

„Gazeta Tribuna leloru“, de 4 ani, jurnalul judecătorescu, ese odata pe septembra sub redactiunea lui Aristide Pascalea; se occupa cu un'a din cele de frunte afaceri ale unei tieri, adica cu justiția. O recomandāmu atențunei juristilor nostri; noue din parte-ne ne vine prea neregulat, decâtă că sa ne potem dă parerea asupr'a eii.— Preliu eii 3 galbeni pe anu.

„Tesauro de monumente istorice pentru România“, ese in fascicule lunare in Bucuresci sub redactiunea eruditului istoricu, acum ministru de justitia, d. A. Papu Ilarianu. Preliu lui pentru Austria s'a redusu dela 12 la 10 f. pe anu. „Tesauro“ aduce documente istorice privitore la istoria Românilor impreuna cu portrete și facsimile ale Domitorilor români, precum și alte tractate literarie. Elu impreuna cu „Organul pedagogicu“ suntu— incătu scimu— de prezente singurele scrieri periodice curatu literarie, și ambele suntu fenomene, care, dorere! inca nu si-au aflatu appretiuirea meritata intre noi. „Tesauro“ de unu tempu incóce spre profunda parere de reu nu l'amu mai priimitu.

„Tieranul român“, jurnalul de economia, politica și literatura, ese sub redactiunea d. Ioann Ioanescu, pretiulu lui 28 döuedieceri. — Ne vine fôrte neregulat.

„Amiculu familiiei“, singurulu diariu românescu, ce ese sub redactiunea unei dame române, a Domnisiorei Constanti'a de Dunca. Elu ese in fascioare lunare, și pretiulu lu e 12 f. pe anu. „Amiculu familiei“ e fôia belletristica, și aduce novele, descrierii de voiaje, poesii, mode, tractate despre educatiune și intveliamentu s. a. Paguba ca ortografi'a lui e un'a din cele invecite și mai grele de cilitu; paguba ca stilulu e asiá de francesitu, incătu unulu ce nu cunoscce acés'ta limba cultivata mai preste mesura in tiéra vecina, la tota constructiunea se impedecea; paguba, ca novelele etc. se tragă prin atâta și atâta numeri: paguba in fine, ca elu aduce atâtea lucruri straine: frances, germane etc. chiaru și chinesesci, și asiá putine romanesci. Tôte acestea insa pentru ce e 'n lume, nu voru sa sia imputări; căci recunóseemu greutatea problemei, ce si-a propusu erudit'a și stimabil'a dsior'a redactrice, carea studiele sele, in adeveru rare la femeile nôstre, și le-a facutu in Parisu, și carea, precum se vede din registrulu autorilor— idem in locu de eadem— are prea putini colaboranti. Dintr'altele „Amiculu familiei“ aru merită a fi ospe binevediutu in tôte casele romanesci, precum de dincolo, asiá și de dincóce, și ne 'mplinim o datorintia placuta, recomandandu-lu cititorilor nostri.—

E unu ce imbucuratoriu, ca jurnalistic'a româna in anul aproape de espirat 1863. nu numai nu s'a imputinat, ci inca au crescutu fôrte frumosu. De ne este dar iertatul, a vedé intr'acés'a unu termometru, de pe ale cărui graduri sa potem mesură trépt'a culturei spirituale a poporului român,

aceea continuă a se urcă din ce in ce. Manifestandu insa intim'a nostra bucuria pentru acestu fenomenu, nu potem totdeodata a ne ascunde parerea de reu, ca trebuie sa constatămu, ca acés'ta cultura inca n'a strabatutu pâna 'n păturele mai de josu ale poporului, ci acest'a nu numai la frati de dincolo, dar chiaru și la noi cesti de dincóce gême sub sarcin'a ignorantei. De aceea, fiindca preste totu ne lipsescce stareaq midilicia, cetatenescă, și existint'a acestor dijare nu e sigura, de aceea partea cea mai mare a loru nici nu potu desfasiură o activitate mai estinsa, amesurata marimei și pozitiv'ei poporului român, ci mai tôte, mai cu séma cele din Austria, au de a se luptă inca cu cestiunea de a fi au de nu a fi.

Cu tôte acestea incepaturile suntu facute cam pe toti cîmpii vietiei spirituale, și cumca nu vomu repasî, ci vomu progrede din anu in anu, pentru acés'a garantéza firm'a vointia și constanti'a, aceste trasuri markate in natur'a Românlui.

Deci inainte! Si totu inainte!

Mai nou.

Iar se vorbesce mai tare, ca M. M. S. Imperatulu și Imperatés'a voru sa faca pela inceputulu lui Februaru o calatoria prin Ungaria. — Englateria emise o nota, in carea dice, ca indata ce voru intră armatele germane in Schleswig, (care nu e de a se confundă cu Holstein, căci pecandu acest'a se tîne de confederatiunea germana, acel'a e o parte necontestabila a monarhiei daneze), ea va dă regelui Christianu totu ajutoriul, ce-lu va cere. In Poloni'a lupte mai mici.

Ministeriulu Hall din Dani'a a dimissiunatu; ministeriu nou inca nu s'a formatu, regele va sa mérge la armata la Schleswig.

Publicațiune oficiosa.

C. r. inaltu ministeriu de finantie prin emisele din 20 Decembre și 26 Decembre a. c. 61448 și 63240 adressate către c. r. Directiune Finantala, su binevoitū a ordină, că disponibil. c. r. oficialisti și servitori, cari suntu in tiéra aplicati la oficii comitatense, districtuale, scaunale sau magistratuale in posturi sistematice său și numai spre servitul ajutoriului chiamati, — sa se platéscă lefile de disponibilitate la cassele respective și din 1 Ianuariu 1864 incolo.

Totu-deodata s'a facutu dispuseciunea, că acelorui disponibili c. r. oficialisti și servitori, cari suntu aplicati la posturi sistematice, dara cu leasa mai putina de cătu cea de disponibilitate, sa li se platéscă și summ'a intregitóre fără neci o pedeca. —

In sfârsitul pentru acei disponibili c. r. oficialisti și servitori, cari nu suntu aplicati la servitul, s'a facutu dispuseciunea, că pentru Ianuariu 1864 sa-si pôta luá lefile la cassele respective pe societă'a pensiunării său a indestulărei de sevarsitu.

Dela Presidiulu r. Guvernul trans-silyanu

Sabiu in 28 Decembre 1863.

Nr. 72—2

Citatiune edictale.

Georgiu Voicu din Brasiovu, in Ardélui, de religiunea ortodoxa, a parașitul cu necredintia pe legiuț'a sa socia Mari'a Rusu, totu din Brasiovu, de siepte ani de dile, ne-dandu celu mai micu semnu de ubicatiunea sea.

Deci mai susu numitulu parasitoriu prin acés'a se so-rocesce, că dela dat'a de mai josu, intr'unu anu și o di sa se infântiseze negresita inaintea Scaunului Protopopescu I. alu Brasiovului, căci la din potriva se va dă hotărâre la actua' societă lui și in lipsa-i.

Brasiovu 5 Decembre 1863.

Ioann Popasum. p.
Protopopu I. alu Brasiovului.

Burs'a d in Vien'a in 18|30 Decembre 1863.

Metalicele 5%	72	60	Actile de creditu	183	80
Imprumutulu nat. 5%	80.		Argintulu	117.	50
Actile de banca	784		Galbirulu		5. 66

Din cauș'a ss. serbatori numerulu celu mai de aprópe alu „Telegr. Rom.“ va esti Sambata in 28 Decembre c. v.